

ΑΠΟΦΑΣΗ: 34285/2009

(Αριθ. καταθ. Αγωγής: 13914/2008)

**ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ**

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Μαρί Δεργαζαριάν Πρόεδρο Πρωτοδικών, Κωνσταντία Αγγελάκη Πρωτοδίκη, Μαρία Χατζηανδρέα Πρωτοδίκη - Εισηγήτρια και από τον Γραμματέα Αλκιβιάδη Παυλίδη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στην Θεσσαλονίκη, στις 13 Μαρτίου 2009, για να δικάσει την με αριθ. εκθ. καταθ. 13914/9.4.2008 αγωγή, μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ: της αλλοδαπής ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «.....», που εδρεύει στην πόλη της πολιτείας των (.....) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε στο Δικαστήριο διά των πληρεξουσίων δικηγόρων της, Νικολάου Σουλιάδη, δικηγόρου Θεσσαλονίκης (.....) και Γεωργίου Μούκα, δικηγόρου Αθηνών (.....).

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: του, κατοίκου (.....), ο οποίος παραστάθηκε στο Δικαστήριο μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου του, Γεωργίου Πανούση (.....).

Η συζήτηση της υποθέσεως, προσδιορίστηκε αρχικά για την δικάσιμο της 14.11.2008 και κατόπιν αναβολής για την δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας και γράφηκε στο πινάκιο.

ΚΑΤΑ τη δημόσια συζήτηση αυτής, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στις προτάσεις τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Αντικείμενο της πνευματικής ιδιοκτησίας είναι το πνευματικό δημιούργημα, το έργο. Το πνευματικό δημιούργημα είναι αγαθό άυλο, κάτι που υπάρχει στο χώρο των νοημάτων και των αισθητικών επιτευγμάτων. Το έργο αρχίζει να υπάρχει για το δίκαιο μόνο από τη στιγμή που θα υπάρξει σαν αντικείμενο του εξωτερικού κόσμου, δηλαδή από τη στιγμή που θα αποκτήσει κάποιο αισθητό υπόστρωμα. Στοιχείο της έννοιας του έργου, είναι η πρωτοτυπία, είτε αυτό ορίζεται ρητά από πολλές νομοθεσίες και την ελληνική, είτε αποδίδεται περιγραφικά χωρίς να χρησιμοποιείται ο όρος, είτε γίνεται δεκτό ότι περιέχεται στην έννοια του έργου, γιατί χωρίς πρωτοτυπία δεν υπάρχει δημιουργία (βλ. Γ, Κουμάντου, Πνευματική Ιδιοκτησία, 8η έκδοση 2002, σελ. 101 και 105). Με το άρθρο 2 παρ. 1 του Ν.2121/1993 περί πνευματικής ιδιοκτησίας, ορίζεται ότι «Ως έργο νοείται κάθε πρωτότυπο πνευματικό δημιούργημα λόγου, τέχνης ή επιστήμης, που εκφράζεται με οποιαδήποτε μορφή, ιδίως τα γραπτά ή προφορικά κείμενα, οι μουσικές συνθέσεις, με κείμενο ή χωρίς, τα θεατρικά έργα, με μουσική ή χωρίς, οι φωτογραφίες, τα έργα των εφαρμοσμένων τεχνών, οι εικονογραφήσεις, οι χάρτες, τα τρισδιάστατα έργα που αναφέρονται στη γεωγραφία, την τοπογραφία, την αρχιτεκτονική ή την επιστήμη», ενώ με την παρ. 3 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι «..θεωρούνται ως έργα λόγου προστατευόμενα κατά τις διατάξεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και το προπαρασκευαστικό υλικό του

σχεδιασμού τους. Η προστασία παρέχεται σε κάθε μορφή έκφρασης ενός προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή ... Ένα πρόγραμμα ηλεκτρονικού υπολογιστή θεωρείται πρωτότυπο εφόσον είναι πνευματικό δημιούργημα του δημιουργού του». Ως πρόγραμμα ηλεκτρονικού υπολογιστή (ή λογισμικό) ορίζεται μια σειρά αλληλοεξαρτωμένων εντολών που οδηγούν μια μηχανή επεξεργασίας πληροφοριών να εκτελεί ορισμένη λειτουργία. Ο γενικός αυτός ορισμός καλύπτει διάφορες παραλλαγές και διακρίσεις όπως το γενικό λογικό πλαίσιο ανάπτυξης του προγράμματος που λέγεται «αλγόριθμος», τον κώδικα πηγής και τον κώδικα μηχανής, το σύστημα λειτουργίας, το πρόγραμμα εφαρμογής, το συστήματα αποθήκευσης προγραμμάτων κλπ (βλ. Γ. Κουμάντος, Πνευματική Ιδιοκτησία, όγδοη έκδοση 2002, σελ. 143-144). Εξάλλου, από τις διατάξεις των άρθρων 1, 2 και 2α, 3, 4, 6, 10 και 65 του Ν. 2121/1993, προκύπτει ότι οι πνευματικοί δημιουργοί, με τη δημιουργία του έργου αποκτούν σ' αυτό πνευματική ιδιοκτησία, που περιλαμβάνει, ως αποκλειστικά και απόλυτα δικαιώματα, το δικαίωμα της εκμεταλλεύσεως του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού τους δεσμού προς αυτό (ηθικό δικαίωμα). Το ηθικό δικαίωμα, ειδικότερα που είναι αμεταβίβαστο (άρθρο 12 παρ.2 ν.2121/1993), προστατεύει τον προσωπικό δεσμό του πνευματικού δημιουργού με το έργο του και απαρτίζεται από τις εξουσίες που ενδεικτικά αναφέρονται στο άρθρο 4 του παραπάνω νόμου. Μεταξύ των εξουσιών που παρέχονται στο δικαιούχο με το τελευταίο αυτό άρθρο είναι, αφενός, η εξουσία δημοσίευσης του έργου, που περιλαμβάνει το δικαίωμα του δημιουργού να αποφασίζει για τον χρόνο, τον τόπο και τον τρόπο, κατά τους οποίους το έργο του θα γίνει προσιτό στο κοινό (ΜΠρΑΘ 32992/1997, ΕΕμπΔ 1999.409) και αφετέρου, η εξουσία περιφρούρησης της ακεραιότητας του έργου, με την οποία παρέχεται ευρεία εξουσία στο δημιουργό να απαγορεύει οποιαδήποτε μεταβολή του έργου χωρίς την άδειά του. Το περιουσιακό από την άλλη δικαίωμα εξασφαλίζει στο δημιουργό τη δυνατότητα να εκμεταλλευτεί το έργο του οικονομικά και απαρτίζεται από διάφορες εξουσίες, που επίσης απαριθμούνται ενδεικτικά στο άρθρο 3 του παραπάνω νόμου. Περαιτέρω, σύμφωνα με το ισχύον σύστημα πνευματικής ιδιοκτησίας στην Ελλάδα, δημιουργός μπορεί να είναι μόνο φυσικό πρόσωπο και όχι νομικό, ο οποίος είναι και ο αρχικός δικαιούχος του περιουσιακού και ηθικού δικαιώματος επί του συγκεκριμένου έργου, ενώ τα νομικά πρόσωπα μπορούν να αποκτήσουν το σχετικό δικαίωμα μόνο δευτερογενώς, με εξαίρεση στην προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 11 του Ν.2121/1993, πλασματική κτήση προκειμένου για έργα ανώνυμα ή με ψευδώνυμο, όπου ως δημιουργός ενός έργου μπορεί να λογίζεται και νομικό πρόσωπο, εφόσον αυτό κατέστησε νομίμως προσιτό στο κοινό το έργο. Με τη διάταξη δε του άρθρου 10 του ως άνω νόμου (2121/1993) καθιερώνεται μαχητό τεκμήριο υπέρ του δημιουργού, κατά το οποίο, από το εξωτερικό γεγονός ότι το όνομά του αναφέρεται ή έχει επιτεθεί επάνω στο έργο, συνάγεται ότι συντρέχουν όλα εκείνα τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία στηρίζουν την ιδιότητα του δημιουργού στο πρόσωπο, το όνομα του οποίου αναγράφεται στο έργο. Επομένως, από το τεκμήριο αυτό καλύπτεται η υλική πράξη της δημιουργίας με έννομη συνέπεια την πρωτογενή κτήση πνευματικής ιδιοκτησίας. Η παρ. 1 του άρθρου 10 αναφέρεται, μόνο σε φυσικά πρόσωπα, η δε καινοτομία του νόμου συνίσταται στο ότι η παρ.2 του άρθρου αυτού, που αναφέρεται, όμως, μόνο σε συλλογικά έργα, στα προγράμματα των Η/Υ και στα οπτικοακουστικά έργα, αφορά φυσικά ή νομικά πρόσωπα. Ειδικότερα, κατά την παρ. 2, τεκμαίρεται ως δικαιούχος (και όχι δημιουργός) της πνευματικής ιδιοκτησίας, στις παραπάνω περιπτώσεις το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, του οποίου το όνομα ή η επωνυμία εμφανίζεται επάνω στον υλικό φορέα του έργου, κατά τον τρόπο που συνήθως χρησιμοποιείται για την ένδειξη του δικαιούχου. Με τη διάταξη αυτή διευρύνεται κατ' αποτέλεσμα το τεκμήριο του δημιουργού και σε δικαιούχους νομικά πρόσωπα (βλ. σχ. Γ. Κουμάντο, Πνευματική Ιδιοκτησία., όγδοη έκδοση 2002, σελ. 188-189, Μ. - Θ. Μαρίνο, «Το τεκμήριο του δημιουργού σήμερα», ΕΛΛΔνη 1992.270-273,

Δ. Σκούρτη, «Οι καινοτομίες της αυτόνομης προστασίας του ν. 2121/1993» ΝοΒ 1986 σελ. 981 επ.5 ΠΠρΑΘ 5417/2000 ΕπισκΕμπΔ 2001.221, ΠΠρΘεσ 18201/1998 ΕΕμπΔ 1999.161). Το τεκμήριο αυτό καθιερώθηκε για να διευκολυνθεί η απόδειξη της ιδιότητας αυτής, όταν ζητείται, ιδίως, η δικαστική προστασία του δικαιώματος, οπότε στην περίπτωση αυτή ο δημιουργός, οφείλει να επικαλεστεί και να αποδείξει μόνο το πραγματικό γεγονός που αποτελεί τη βάση του, ενώ στον αντίδικό του εναπόκειται να αποδείξει από την πλευρά του ότι αυτό δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα (άρθρο 10 παρ.3 του Ν.2121/1993, ΠΠρΑΘ 5417/2000, ο.π.), όπως ισχύει σε κάθε περίπτωση νομίμου τεκμηρίου (ΟΛΑΠ 21/1998, ΕΛΛΔνη 1998.531, Π. Γέσιου - Φαλτσή, Δίκαιο Αποδείξεως, εκδ.3η 1985, σελ. 115 -117). Περαιτέρω, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1 παρ. 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 64 και 65 του ως άνω νόμου, συνάγεται ότι με την προσβολή θα πρέπει να θίγεται το αντικείμενο του προστατευομένου δικαιώματος, δηλαδή το πρωτότυπο «έργο», όπως αυτό εκφράζεται με «ορισμένη μορφή» (άρθρο 2 παρ. 1), Ως προσβολή νοείται κάθε πράξη που επεμβαίνει στις εξουσίες (ηθικές και περιουσιακές) του φορέα του δικαιώματος (δημιουργού ή δικαιούχου), εφόσον η πράξη αυτή γίνεται χωρίς την άδεια του υποκειμένου της πνευματικής ιδιοκτησίας και δεν συντρέχουν λόγοι άρσεως του παρανόμου. Κατά την κρατούσα δε άποψη, η προσβολή απολύτου και αποκλειστικού δικαιώματος συνιστά πράξη παράνομη και εφόσον γίνεται υπαίτιως συνιστά αδικοπραξία, διότι συνιστά αφ' εαυτής εναντίωση προς την αποκλειστική εξουσία του δικαιούχου. Δηλαδή, το γεγονός της επεμβάσεως δημιουργεί την παράνομη πράξη κατά το άρθρο 914 ΑΚ και κατά την ειδική διάταξη του άρθρου 65 του ως άνω νόμου (2121/1993), που αποτελεί ειδική διάταξη σε σχέση με το άρθρο 914 ΑΚ, το οποίο εφαρμόζεται μόνον όπου η ειδική αφήνει κενά. Κατά τις διατάξεις των παρ. 2 και 3 του άρθρου αυτού (65 του ν. 2121/1993) δικαίωμα αποζημιώσεως και χρηματικής ικανοποίησεως υπέρ του δημιουργού ή του δικαιούχου του έργου γεννάται μόνο επί υπαιτίου προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων άλλου. Περαιτέρω, σύμφωνα με τα άρθρα 1 παρ. 1, 2, 14 παρ. 1, 15, 18 παρ. 1 και 3, 21 παρ. 1-5, 26 του ν. 2239/1994 "περί σημάτων", που συνόψισε σε ενιαίο κείμενο την ελληνική νομοθεσία για τα εμπορικά σήματα, αποτελούμενη μέχρι τότε από τον α.ν. 1998/1939, το ν. 3205/1955 και το Π.δ. 317/1992, ενσωματώνοντας στο ελληνικό δίκαιο και την 88/104/ΕΟΚ 21.12.1980 πρώτη κοινοτική οδηγία, παρέχεται στο δικαιούχο του σήματος αποκλειστικό και απόλυτο δικαίωμα επ αυτού, βάσει του οποίου δικαιούται, με την καταχώρησή του στο ειδικό βιβλίο του άρθρου 6 του ίδιου νόμου, που θεωρείται ότι επέρχεται από την ημέρα που υποβλήθηκε η σχετική δήλωσή του, εφόσον το σήμα γίνει δεκτό με αμετάκλητη απόφαση της αρμόδιας Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων, να ζητήσει από κάθε τρίτο, χρησιμοποιούντα το σήμα είτε κατά παραποίηση είτε κατ' απομίμηση για συναφή (ταυτόσημα ή παρόμοια) κατ' αρχήν προϊόντα ή υπηρεσίες με τα διακρινόμενα από το καταχωρηθέν σήμα, να παραλείψει τη χρήση του ή να καταβάλει αποζημίωση ή και αμφότερα. Η προστασία με το ένδικο βοήθημα της αγωγής για παράλειψη και αποζημίωση παρεχόταν ήδη στο δικαιούχο του σήματος και με βάση τα προγενέστερα προαναφερόμενα νομοθετήματα (Βλ. ΕΘ 3916/1996 ΕΛΛΔνη 39. 669). Ως παραποίηση σήματος κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων νοείται η πιστή ή κατά κύρια σημεία αντιγραφή αυτού, ενώ απομίμηση αποτελεί η ιδιαίτερη προσέγγιση προς το ξένο σήμα, η οποία όμως, λόγω της όλης οπτικής ή ηχητικής εντύπωσης που προκαλεί και ανεξάρτητα από τις επί μέρους ομοιότητες ή διαφορές, είναι δυνατό να προκαλέσει στον μέσο καταναλωτή σύγχυση σχετικά με την προέλευση των προϊόντων ή αντικειμένων εμπορίας από την επιχείρηση του δικαιούχου του σήματος ή από την επιχείρηση του χρήστη του σήματος, διά του σχηματισμού, στους εν λόγω καταναλωτές, της αντιλήψεως ότι εκείνα προέρχονται από αυτή την επιχείρηση ή αυτά προέρχονται από εκείνη την επιχείρηση (ΑΠ 1604/2003 ΕΛΛΔνη 45.807, ΑΠ 1131/1995 ΕΛΛΔνη 37. 1605, ΑΠ 1127/1994 ΕΛΛΔνη

38.1139, ΕΘ 156/2006 ΕπΕμπΔ 2006.528, ΕΑ 6311/2005 ΔΕΕ 2006.385, ΕΘ 3916/1996 ό.π.). Η ίδια προστασία παρέχεται και στον δικαιούχο σήματος φήμης στην Ελλάδα, στην περίπτωση αυτή, ακόμη και αν τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες του δεν ομοιάζουν με εκείνα για τα οποία έχει καταχωρηθεί, εφόσον η χρησιμοποίηση του μεταγενεστέρου σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος θα προσπόριζε σ' αυτόν, χωρίς εύλογη αιτία, αθέμιτο όφελος από το διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος ή θα έβλαπτε το διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη αυτού (άρθρα 4 παρ. 1γ και 26 παρ. 1 Ν 2239/1994). Σήμα φήμης υπάρχει όταν συντρέχουν σωρευτικά οι εξής προϋποθέσεις: α) αυξημένος βαθμός καθιέρωσης του στις σχετικές συναλλαγές, β) μοναδικότητα του σήματος, με την έννοια ότι αυτό δεν έχει φθαρεί χρησιμοποιούμενο κατά τρόπο ευρύ από τρίτους σε ανόμοια προϊόντα, γ) να εμφανίζει το σήμα ορισμένο βαθμό ιδιοτυπίας (στην εμφάνιση του, στην εκφραστική του δύναμη κ.ά.) και δ) να υπάρχει μία θετική εκτίμηση του κοινού (παραστάσεις ποιότητας) σχετικά με τα προϊόντα που διακρίνει (ΕφΑΘ 4008/2006 ΔΕΕ 2007.183, ΕφΑΘ 866/2004 ΕΛΛΔνη 2005.596, ΕφΑΘ 6414/1996 ΔΕΕ 1996. 1151, Λιακόπουλου, Βιομηχανική Ιδιοκτησία σελ.331-332 και 336, ο ίδιος σε Δίκαιο Σημάτων με επιμέλεια Ν. Ρόκα, άρθρα 3-4, αριθ. 15, Μαρίνου, Αθέμιτος Ανταγωνισμός έκδ. 2002, αριθ. 547-552, σελ. 262-265, ο ίδιος σε ΕΛΛΔνη 36.1224-1226, Χ. Χρυσάνθης σε ΕΕμπΔ 2000.375 επ.).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή, η ενάγουσα αλλοδαπή εταιρία εκθέτει ότι είναι παραγωγός προγραμμάτων για ηλεκτρονικούς υπολογιστές, τα οποία πωλούνται μεταξύ άλλων χωρών και στην Ελλάδα από εξουσιοδοτημένους διανομείς, οι οποίοι τα διαθέτουν σε εμπορικές επιχειρήσεις και καταστήματα, από τα οποία τα προμηθεύεται ο τελικός χρήστης. Ότι είναι νόμιμη και αποκλειστική δικαιούχος στην Ελλάδα, πέραν των άλλων σημάτων και: α) του λεκτικού σήματος «.....», που έγινε αμετάκλητα δεκτό και έχει καταχωρηθεί στα βιβλία σημάτων την 17.7.1988 προς διάκριση των προϊόντων των κλάσεων 9 και 16 και ειδικότερα προς διάκριση των προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών προεγγεγραμμένων επί ταινιών, δίσκων, δισκετών, μπομπίνων, κασετών και εντός μνημών ανάγνωσης μόνον (ROM), προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών και σχετικών εγχειριδίων χρήστη και εντύπου οδηγιών πωλουμένων ως μονάδων, εγχειριδίων εξοπλισμού και προγραμμάτων η/υ, εντύπων η/υ, κυρίως εγχειριδίων και φυλλαδίων δεδομένων για αναφορά, για χρήστη, διδακτικών τέτοιων και γενικής χρησιμότητας για κατασκευαστές, παραγωγούς και χρήστες εξοπλισμού και προγραμμάτων η/υ, χρησιμοποιεί δε το ανωτέρω σήμα τόσο παγκοσμίως από το 1981 όσο και στην Ελλάδα τουλάχιστον από το 1985 επί των διακρινόμενων απ' αυτό παραπάνω προϊόντων κατά τρόπο συνεχή, σταθερό και έντονα προβαλλόμενο επί των παγκοσμίου φήμης και κυκλοφορίας ομωνύμων προϊόντων της, β) του λεκτικού σήματος "....." που έγινε αμετάκλητα δεκτό και έχει καταχωρηθεί στα βιβλία σημάτων την 17.8.1999, προς διάκριση των προϊόντων της κλάσης 9, και ειδικότερα των προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών, των συνιστώντων μερών αυτών, των περιφερειακών ηλεκτρονικών υπολογιστών, πληροφοριών αποθηκευμένων σε ή επί ηλεκτρονικών, μαγνητικών, οπτικών και άλλων μέσων, ολογραμμάτων, οθονών ελέγχου επιλογών καταλόγου και εικόνων επί επιφανείας οθόνης, χρησιμοποιεί δε αυτό τόσο παγκοσμίως από μακρά σειρά ετών, όσο και στην Ελλάδα τουλάχιστον από το έτος 1996 επί των διακρινόμενων από αυτό ως άνω προϊόντων κατά τρόπο συνεχή σταθερό και έντονα προβαλλόμενο επί των παγκοσμίου φήμης και κυκλοφορίας ομωνύμων προϊόντων της και γ) της απεικόνισης που συνίσταται στην παράσταση «παραθύρου» με κυματοειδή μορφή, που έγινε αμετάκλητα δεκτό και έχει καταχωρηθεί στα βιβλία σημάτων την 17.5.1995 προς διάκριση των προϊόντων της κλάσης 9, χρησιμοποιεί δε το ως άνω σήμα τόσο παγκοσμίως επί μακρά σειρά ετών, όσο και στην Ελλάδα τουλάχιστον από το έτος 1996, επί των διακρινόμενων από αυτό ως άνω προϊόντων κατά τρόπο συνεχή

και σταθερό και έντονα προβαλλόμενο επί των παγκοσμίου φήμης και κυκλοφορίας ομνυμένων προϊόντων της. Ότι τα αναφερόμενα στην αγωγή προγράμματα η/υ είναι πρωτότυπα πνευματικά της δημιουργήματα και η ίδια είναι η αποκλειστική δικαιούχος των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας επί των προγραμμάτων αυτών, για το λόγο δε αυτό σε κάθε πρόγραμμα (καθεαυτό) όσο και στον υλικό φορέα κάθε προγράμματος (CD, δισκέτα), καθώς και στο συνοδευτικό υλικό (υλικό τεκμηρίωσης ή οδηγό χρήσης «manual») κάθε προγράμματος αναγράφεται η επωνυμία της. Ότι αυτή πληροφορήθηκε ότι ο εναγόμενος, ο οποίος διατηρεί επί της οδού αριθ. ... στην περιοχή του στην πόλη της ατομική επιχείρηση εμπορίας, μεταξύ άλλων, ηλεκτρονικών υπολογιστών και των προγραμμάτων αυτών, με τον διακριτικό τίτλο «.....», αναπαράγει προγράμματα η/υ χωρίς την άδεια της, με τη μορφή της εγκατάστασης των ανωτέρω προγραμμάτων σε σκληρό δίσκο η/υ, που πωλεί σε τελικούς καταναλωτές, η οποία λαμβάνει τον χαρακτήρα της πρόσθετης δωρεάν παροχής. Ότι προς διακρίβωση της βασιμότητας των ως άνω πληροφοριών της, ζήτησε, από το αναφερόμενο στην αγωγή τρίτο πρόσωπο, να επισκεφθεί το άνω κατάστημα του εναγόμενου. Ότι αυτός πράγματι, την 23.11.2007, επισκέφθηκε το κατάστημα του εναγόμενου, προφασιζόμενος ότι επιθυμεί ν' αγοράσει ένα νέο οικονομικό σύστημα ηλεκτρονικού υπολογιστή και του προτάθηκε από τον εμφανιζόμενο ως υπεύθυνο του καταστήματος, η ήδη τυποποιημένη προσφορά της επιχείρησης, που αφορούσε ένα σύστημα ηλεκτρονικού υπολογιστή αποτελούμενο από τα αναφερόμενα σ' αυτήν, όπως αναγράφονται στην αγωγή, μηχανικά τμήματα και εξαρτήματα, στον οποίο υποσχέθηκε ο ανωτέρω υπεύθυνος του καταστήματος του εναγόμενου την προεγκατάσταση του λειτουργικού προγράμματος WINDOWS και του προγράμματος εφαρμογών γραφείου OFFICE δωρεάν. Ότι το παραπάνω σύστημα παραδόθηκε στο άτομο που λειτουργούσε κατ' εντολή της ενάγουσας, την 30.11.2007, αντί του τιμήματος των 520 ευρώ, συμπεριλαμβανομένου του Φ.Π.Α., και από την μετέπειτα εξέταση του, διαπιστώθηκε ότι ήταν πράγματι εγκατεστημένα σ' αυτό τα παραπάνω προγράμματα της ενάγουσας και ειδικότερα α) το λειτουργικό πρόγραμμα «.....» στην ελληνική του έκδοση και β) το πλήρες πακέτο προγράμματος γραφείου «.....», επίσης στην ελληνική έκδοσή του), αποτελούμενο από τα πιο κάτω επιμέρους προγράμματα,,,,, και, τα οποία είχαν αναπαραχθεί παράνομα, χωρίς την άδεια της. Ότι με την προαναφερόμενη παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του ο εναγόμενος προσβάλλει τα απόλυτα και αποκλειστικά δικαιώματα της πνευματικής ιδιοκτησίας της επί των ανωτέρω περιγραφόμενων προγραμμάτων της και προσβάλλει το απόλυτο και αποκλειστικό δικαίωμά της επί των ανωτέρω περιγραφόμενων σημάτων της και προκαλεί σ' αυτήν ηθική βλάβη από τη δυσφήμιση των εν λόγω προγραμμάτων. Με βάση τα πραγματικά αυτά περιστατικά, τα οποία εκτίθενται λεπτομερώς στην αγωγή, ζητά η ενάγουσα, μετά τον δια των προτάσεων της παραδεκτό περιορισμό του καταψηφιστικού αιτήματος της αγωγής της περί καταβολής χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης σε αναγνωριστικό: α) Ν' αναγνωρισθεί ότι είναι μόνη αποκλειστική δικαιούχος των έργων πνευματικής ιδιοκτησίας και των σημάτων που αναγράφονται στο ιστορικό της αγωγής, β) Να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να, παύσει να προσβάλει τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας της επί των αναφερομένων στην αγωγή προγραμμάτων για ηλεκτρονικούς υπολογιστές με την παράνομη, χωρίς άδεια, αναπαραγωγή, χρήση και διάθεση αυτών σε τρίτους, γ) να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να παραλείψει στο μέλλον την προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας επί όλων των προγραμμάτων της τελευταίας για η/υ με τους παραπάνω τρόπους, δηλαδή χωρίς άδεια αναπαραγωγή, χρήση και διάθεση αυτών σε τρίτους ή και με άλλους ανάλογους τρόπους, δ) να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να παύσει και να παραλείψει οποτεδήποτε στο μέλλον την προσβολή των δικαιωμάτων της ενάγουσας επί των αναφερομένων στην αγωγή σημάτων "....." και απεικόνισης «παραθύρου» με κυματοειδή μορφή και συγκεκριμένα να παύσει και να

παραλείπει στο μέλλον την παραποίηση και χρήση των αναφερομένων στην αγωγή σημάτων της ενάγουσας, δια της αναπαραγωγής, χρήσης, προσφοράς και θέσης σε κυκλοφορία χωρίς την άδεια της ενάγουσας, κλεψίτυπων αντιγράφων των προγραμμάτων για η/υ που αναφέρονται στην αγωγή, τα οποία (κλεψίτυπα αντίγραφα) διακρίνονται από ενδείξεις ή άλλα σημεία αποτελούντα πιστή αντιγραφή (παραποίηση) των ανωτέρω σημάτων της, ε) ν' απειληθεί κατά του εναγόμενου χρηματική ποινή ύψους 2.934 ευρώ και προσωπική κράτηση διάρκειας μέχρι ενός έτους για κάθε μία παράβαση του διατακτικού της εκδοθησόμενης απόφασης και να ορισθεί ότι ως αυτοτελής μονάδα παράβασης για τον εναγόμενο θα θεωρείται η εφάπαξ ανεύρεση ή διαπίστωση της με οποιονδήποτε τρόπο διάθεσης καθενός παρανόμου αντιγράφου οποιουδήποτε προγράμματος η/υ ".....", ή και η χωρίς δικαίωμα χρήσης των σημάτων ".....", άλλως ν' απειληθεί κατά του εναγόμενου για κάθε παράβαση της εκδοθησόμενης απόφασης χρηματική ποινή ύψους 2.934 ευρώ και προσωπική κράτηση διάρκειας ενός έτους για προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, στ) ν' αναγνωρισθεί η υποχρέωση του εναγόμενου να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 85.000 ευρώ, νομιμοτόκως από της επίδοσης της αγωγής μέχρι εξόφλησης, ως χρηματική της ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη από την υπαίτια και παράνομη συμπεριφορά του εναγόμενου, και ζ) να επιτραπεί στην ενάγουσα να δημοσιεύσει με δαπάνες του εναγόμενου περίληψη του διατακτικού της εκδοθησόμενης απόφασης, από μία φορά σε μία μεγάλης κυκλοφορίας ημερήσια πολιτική εφημερίδα της Αθήνας, σε μία μεγάλης κυκλοφορίας ημερήσια εφημερίδα της Θεσσαλονίκης και σε ένα μεγάλης κυκλοφορίας μηνιαίο περιοδικό, που ασχολείται με Η/Υ, καθώς και σε ιστοσελίδα στο Διαδίκτυο με θέμα το πρόβλημα της πειρατείας των προϊόντων της που αφορούν το λογισμικό, επίσης, να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινώς εκτελεστή και να καταδικασθεί ο εναγόμενος στην δικαστική της δαπάνη.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η κρινόμενη αγωγή, αρμοδίως εισάγεται για να συζητηθεί κατά την προκείμενη τακτική διαδικασία ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, που είναι καθ' ύλην (εφόσον στο δικόγραφο της ενώνεται με τη διαφορά από το σήμα και διαφορά από την πνευματική ιδιοκτησία) και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 18 παρ. 1 και 22 ΚΠολΔ), ενώ για το παραδεκτό της συζήτησής της, προσκομίζεται σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 214Α παρ. 8 και 9 ΚΠολΔ, δήλωση του πληρεξούσιου δικηγόρου της ενάγουσας περί διαπίστωσης αποτυχίας της απόπειρας συμβιβαστικής επίλυσης της διαφοράς (βλ. την από 15.7.2008 μονομερή δήλωση του πληρεξούσιου δικηγόρου της ενάγουσας, Νικολάου Σουλιάδη σε συνδυασμό με την με αριθ. 4841Β710.4.2008 έκθεση επίδοσης του δικαστικού Επιμελητή του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, Ευάγγελου Στογιαννούδη). Περαιτέρω, η κρινόμενη αγωγή, σύμφωνα και με όλα τα αναφερόμενα στην μείζονα σκέψη της παρούσας, είναι νόμιμη ως προς όλα τα αιτήματά της, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ. 1, 3, 4, 10, 40 επ. 65, 66Γ του Ν.2121/1993, όπως η τελευταία διάταξη προστέθηκε με το άρθρο 2 του Ν. 3524/2007, των άρθρων 1, 2, 8 επ., 18 παρ. 1 και 3, 19, 21, 26 του Ν. 2239/1994, των άρθρων 70, 176, 907, 908, 947 του ΚΠολΔ και 345, 346 του ΑΚ. Επομένως, η αγωγή πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

Ο εναγόμενος με τις έγγραφες προτάσεις του, κατ' αρχήν δεν αμφισβητεί την ιδιότητα της ενάγουσας ως δικαιούχου των αναφερομένων στην αγωγή σημάτων και δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, περαιτέρω όμως αρνείται ότι αυτός προέβη σε οποιαδήποτε προσβολή των ως άνω δικαιωμάτων της, ισχυριζόμενος ότι το άτομο που επισκέφθηκε το κατάστημά του κατ' εντολή της ενάγουσας, κατασκεύασε σε βάρος του την ψευδή κατηγορία ότι του προμήθευσε παράνομο λογισμικό, ενώ επίσης αρνείται σε κάθε περίπτωση, την ηθική βλάβη της ενάγουσας.

Από τις διατάξεις των άρθρων 336 παρ.3 και 339 ΚΠολΔ προκύπτει, ότι δικαστικά τεκμήρια, δηλαδή συμπεράσματα του δικαστηρίου από ορισμένα αποδεδειγμένα γεγονότα, μπορούν να συναχθούν από οποιοδήποτε έγγραφο, επομένως και από δηλώσεις και βεβαιώσεις τρίτων, εκτός αν το δικαστήριο της ουσίας, κρίνοντας γι' αυτό ανελέγκτως δεχθεί, κατά πρόταση διαδίκου ή αυτεπαγγέλτως, ότι αυτές έχουν ληφθεί προς το σκοπό να χρησιμεύσουν ως μαρτυρίες στη δίκη για τα αποδεικτέα θέματα (ΑΠ 533/2000 ΕλλΔνη 31.1370, ΑΠ 928/1997 ΕΕργΔ 57.840, ΕφΔωδ 52/2002 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των νομίμως εξετασθέντων μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης, που περιέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα, πρακτικά συνεδριάσεως του Δικαστηρίου, οι οποίες εκτιμώνται μόνες τους και σε συνδυασμό μεταξύ τους και με τα υπόλοιπα αποδεικτικά μέσα, κατά το λόγο γνώσης και αξιοπιστίας κάθε μαρτύρα, όλα τα έγγραφα που οι διάδικοι νομίμως επικαλούνται και προσκομίζουν, που λαμβάνονται υπόψη άλλα προς άμεση απόδειξη και άλλα για την συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, για κάποια από τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία παρακάτω, χωρίς όμως να παραλείπεται κανένα κατά την εκτίμηση της ουσίας της διαφοράς, μεταξύ των οποίων και οι με αριθ. 112392/30.11.2007 και 112393/30.11.2007 ένορκες καταθέσεις ενώπιον της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης, Γιάννας Μπιλίση-Χρυσολά, που λαμβάνονται υπόψη για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, αφού σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην αμέσως προηγούμενη μείζονα σκέψη, αυτά μπορούν να συναχθούν από οποιοδήποτε έγγραφο, επομένως και από δηλώσεις και βεβαιώσεις τρίτων, με την προϋπόθεση ότι δεν κρίνεται ότι αυτές λήφθηκαν προς το σκοπό να χρησιμεύσουν ως μαρτυρίες στην συγκεκριμένη δίκη, εφόσον, στην προκειμένη περίπτωση, αυτές δεν λήφθηκαν για την συγκεκριμένη παρούσα δίκη, αλλά λήφθηκαν και χρησιμοποιήθηκαν στα πλαίσια προηγηθείσας δίκης ασφαλιστικών μέτρων, και τα διδάγματα της κοινής πείρας, τα οποία το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του αυτεπαγγέλτως (άρθρο 336 ΚΠολΔ) αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η ενάγουσα αλλοδαπή εταιρία είναι παγκοσμίως γνωστή ως παραγωγός προγραμμάτων για ηλεκτρονικούς υπολογιστές, τα οποία διατίθενται στις εμπορικές επιχειρήσεις - καταστήματα πληροφορικής από εξουσιοδοτημένους διανομείς αυτής, από τις οποίες τα προμηθεύονται οι καταναλωτές. Τα προγράμματα αυτά διαχωρίζονται σε δύο γενικές κατηγορίες: α) σε λειτουργικά συστήματα ή προγράμματα λειτουργικών συστημάτων, που υπαγορεύουν τον τρόπο λειτουργίας του υπολογιστή και β) σε πακέτα εφαρμογών, που είναι προγράμματα για τους υπολογιστές σχεδιασμένα να βοηθούν τους χρήστες να εκτελούν διάφορες εργασίες. Εξάλλου τα προγράμματα αυτά διατίθενται σε δύο τύπους; α) προϊόντα, που προορίζονται αποκλειστικά για προεγκατάσταση σε νέα μόνο συστήματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και τα οποία ο κατασκευαστής-συναρμολογητής τοποθετεί στο νέο σύστημα, αφού προηγουμένως τα προμηθευθεί από εξουσιοδοτημένο διανομέα της απούσας και β) προϊόντα λιανικής πώλησης, τα οποία διατίθενται σε συσκευασίες του ενός τεμαχίου από τα καταστήματα λιανικής πώλησης ηλεκτρονικών υπολογιστών και συναφών ειδών που τα έχουν προμηθευτεί ομοίως από τους εξουσιοδοτημένους διανομείς και τα οποία διατίθενται είτε μαζί με την αγορά ενός νέου συστήματος ηλεκτρονικού υπολογιστή, στην περίπτωση που το προϊόν αυτό δεν είναι διαθέσιμο ως προϊόν είτε και χωρίς την αγορά νέου συστήματος. Κάθε συσκευασία προϊόντος περιλαμβάνει την άδεια χρήσεως, το πιστοποιητικό αυθεντικότητας, τα πρωτότυπα μέσα εγγραφής του προγράμματος και το πρωτότυπο εγχειρίδιο χρήσεως, τα οποία αποτελούν την εγγύηση και την απόδειξη ότι το προϊόν είναι αυθεντικό προϊόν λογισμικού της αιτούσας. Τα εν λόγω προγράμματα, μεταξύ των οποίων και τα «.....» «.....», «.....», «.....», «.....», «.....», «.....» και

«.....», είναι πρωτότυπα πνευματικά δημιουργήματα της αιτούσας και ως τέτοια θεωρούνται έργα λόγου προστατευόμενα άμεσα και ρητά από το ν. 2121/1993 (άρθρο 2 παρ. 3). Εξάλλου τα προγράμματα αυτά είναι πλήρως ταυτισμένα με το σήμα της αιτούσας, που συναποτελείται από το λεκτικό σήμα, από το λεκτικό σήμα, καθώς και της απεικόνισής της συνισταμένης στην παράσταση «παραθύρου» με κυματοειδή μορφή, τα οποία σήματα έχουν καταχωρηθεί νόμιμα δυνάμει αποφάσεων του Πρωτοβάθμιου Διοικητικού Δικαστηρίου Σημάτων και της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων (βλ. τις από 17.7.1992, 17.7.1992 και 16.9.1985 Δηλώσεις Κατάθεσης Αλλοδαπού Σήματος, που αφορούν τα με αριθ. 109842,109843 και 80801 σήματα αντίστοιχα, που καταχωρήθηκαν στις 17.8.1999, 17.5.1995 και 19.7.1988 αντίστοιχα και τις όπισθεν αυτών επισημειώσεις περί ανανέωσης της προστασίας τους), κι έτσι η αιτούσα είναι νόμιμη δικαιούχος των σημάτων αυτών, τα οποία διακρίνουν τα ανωτέρω προϊόντα της και τα οποία χρησιμοποιεί και στην Ελλάδα, τουλάχιστον από το έτος 1996, κατά τρόπο συνεχή και σταθερό. Αποδείχθηκε περαιτέρω, ότι ο εναγόμενος διατηρεί στον κατάσταση με το διακριτικό τίτλο «.....» και με αντικείμενο εμπορικής δραστηριότητας την εμπορία ηλεκτρονικών υπολογιστών και των προγραμμάτων αυτών. Στην ενάγουσα περιήλθαν πληροφορίες ότι ο εναγόμενος αναπαράγει προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, χωρίς την άδεια της, τα οποία στη συνέχεια διαθέτει στους καταναλωτές, εγκαθιστώντας αυτά στον σκληρό δίσκο ηλεκτρονικών υπολογιστών που πωλεί στους τελικούς αγοραστές υπό τον χαρακτήρα της πρόσθετης δωρεάν παροχής. Για να διακριβώσει τις πληροφορίες αυτές και τη βασιμότητά τους, η ενάγουσα ζήτησε από τον να μεταβεί στο κατάστημα του εναγόμενου και να προβεί στην αγορά ενός συστήματος ηλεκτρονικού υπολογιστή ως καταναλωτής. Πράγματι ο παραπάνω μετέβη στο κατάστημα του εναγόμενου στις 23.11.2007 και, ζήτησε από τον εναγόμενο, να αγοράσει ένα σύστημα ηλεκτρονικού υπολογιστή για την οικία του, λέγοντας ότι θα τον ενδιέφερε κάτι οικονομικό. Ο εναγόμενος εκτύπωσε τη στιγμή εκείνη μία έτοιμη τυποποιημένη προσφορά, στην οποία περιείχονταν μόνο τα στοιχεία εκείνα που αποτελούν το hardware, δηλαδή τα μηχανικά τμήματα και εξαρτήματα που απαρτίζουν ένα σύστημα ηλεκτρονικού υπολογιστή και μόνο, με συνολική τιμή, ανερχόμενη, συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ, στο ποσό των 520 ευρώ (βλ. την ως άνω εκτύπωση), Όταν ο ρώτησε τον εναγόμενο τι προγράμματα θα είχε ο ηλεκτρονικός υπολογιστής, αφού στην προσφορά δεν αναγράφονταν τίποτε, εκείνος του απάντησε ότι το πιο πάνω προτεινόμενο σύστημα ηλεκτρονικού υπολογιστή θα είχε εγκατεστημένο λειτουργικό πρόγραμμα «.....», καθώς και «.....» που θα τα τοποθετούσε εκείνος δωρεάν. Ο προσποιήθηκε ότι τον ενδιαφέρει η προσφορά και κατέβαλε τη στιγμή εκείνη ποσό 20 ευρώ ως προκαταβολή για την αγορά του ηλεκτρονικού υπολογιστή, που θα ήταν έτοιμος την 29.11.2007 και περί ώρα 19.30. Στη συνέχεια, στις 30.11.2007 ο παραπάνω πήγε και πάλι στο κατάστημα του εναγόμενου, προκειμένου να παραλάβει τον παραγγελθέντα ηλεκτρονικό υπολογιστή, κατά τα συμφωνηθέντα. Πράγματι ο ίδιος ο εναγόμενος του παρέδωσε τα σχετικά εξαρτήματα του ηλεκτρονικού υπολογιστή συσκευασμένα σε χαρτοκιβώτια, τα οποία και παρέλαβε ο, αφού κατέβαλε και το υπόλοιπο της συμφωνηθείσας τιμής του, δηλαδή το ποσό των 500 ευρώ (βλ την προσκομιζόμενη με αριθ. Β-ΑΛ00000294/30.11.2007 απόδειξη λιανικής πώλησης του εναγόμενου). Στη συνέχεια μετέβη αυτός αμέσως στο γραφείο της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Ιωάννας Μπιλίση-Χρουσαλά, στην οποία και παρέδωσε τα παραληφθέντα, όπως ακριβώς τα παρέλαβε, προκειμένου να εξετασθούν από ειδικευμένο τεχνικό. Για την κατάθεση αυτή συντάχθηκε και η με αριθ. 112391/30.11.2007 πράξη της άνω συμβολαιογράφου (βλ. την ως άνω πράξη). Την ίδια ημέρα προσκλήθηκε από την ενάγουσα ο μηχανικός ηλεκτρονικών υπολογιστών, ο οποίος μετέβη αμέσως στο γραφείο της άνω συμβολαιογράφου και αφού έλεγξε το σύστημα ηλεκτρονικού υπολογιστή που είχε αγοράσει από το κατάστημα του

εναγόμενου ο και είχε καταθέσει στο γραφείο της άνω συμβολαιογράφου, διαπίστωσε ότι ο ηλεκτρονικός αυτός υπολογιστής φέρει εγκατεστημένα στο σκληρό δίσκο τα εξής προϊόντα λογισμικού της αιτούσας: α) το λειτουργικό πρόγραμμα «.....» στην ελληνική του έκδοση και β) το πλήρες πακέτο προγράμματος γραφείου «.....», επίσης στην ελληνική έκδοσή του, αποτελούμενο από τα πιο κάτω επιμέρους προγράμματα 1), 2), 3), 4), 5), 6) και 7) τα οποία προγράμματα δεν συνοδεύονταν από αποθηκευτικό μέσο εγκατάστασης, ούτε από εγχειρίδιο χρήσεως, ούτε από σχετικά πιστοποιητικά αυθεντικότητας (βλ. και την κατάθεση αυτού στα οικεία πρακτικά). Συνεπώς, αποδείχθηκε ότι ο εναγόμενος εγκατέστησε στον η/υ παράνομα προγράμματα, κρίση η οποία ενισχύεται και από το γεγονός ότι το προεκτεθέν σύστημα ηλεκτρονικού υπολογιστή πωλήθηκε σε τιμή σαφώς κατώτερη από αυτή που θα έπρεπε να πωληθεί με το συνυπολογισμό της αξίας των γνήσιων προγραμμάτων της ενάγουσας, τα οποία δεν συμπεριλήφθησαν στην προσφορά που έδωσε ο εναγόμενος στον άνω υποψήφιο αγοραστή και το ότι αυτά είχαν προεγκατασταθεί στον η/υ χωρίς να παραδοθούν τα γνήσια προγράμματα. Οι αντίθετοι ισχυρισμοί του εναγόμενου περί εγκατάστασης των προγραμμάτων αυτών από τον ίδιο τον άνω υποψήφιο αγοραστή κατά την παραλαβή του η/υ, πέραν του ότι αναιρούνται από όλα τα ως άνω αναφερόμενα, κρίνονται ουσιαστικά αβάσιμοι, αφού η εκδοχή του εναγόμενου, ότι ο αγοραστής του η/υ, κατά την παραλαβή του, έμεινε εντός του καταστήματος του εναγόμενου, επί είκοσι λεπτά περίπου και εγκατέστησε τα παράνομα προγράμματα δεν μπορεί να συναχθεί ούτε από την κατάθεση της μάρτυρος του εναγόμενου (βλ. κατάθεση μάρτυρος εναγόμενου στα οικεία πρακτικά), ούτε από τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής. Η ως άνω συμπεριφορά του εναγόμενου συνιστά, αφενός μεν προσβολή των πνευματικών δικαιωμάτων της ενάγουσας επί των άνω προγραμμάτων της και αφετέρου προσβολή των σημάτων της, αφού αυτός προβαίνει σε πιστή αντιγραφή αυτών και σε περαιτέρω χρήση τους χωρίς την άδεια της ενάγουσας. Εξάλλου, δυνάμει της με αριθ. 9529/2008 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, που εκδόθηκε κατά την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, διατάχθηκε η αναλυτική απογραφή όλων των προγραμμάτων για η/υ που περιέχονται είτε σε η/υ είτε σε υλικούς φορείς που βρίσκονται σε οποιονδήποτε χώρο του εναγόμενου, πλην όμως δεν προσκομίζεται ούτε γίνεται επίκληση οιασδήποτε στοιχείου από το οποίο να προκύπτει ότι διενεργήθηκε η εν λόγω απογραφή και ποιο το πόρισμα αυτής. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι η ενάγουσα από την ως άνω παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του εναγόμενου, υφίσταται τόσο υλική ζημία, αφού έχει απώλειες εσόδων από πωλήσεις των δικών της προϊόντων, όσο και ηθική, αφού επέρχεται δυσφήμιση των δικών της προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών και μειωτική διαταραχή στην εμπορική της αξιοπιστία, επαγγελματική της φήμη, υπόληψη, κύρος, μέλλον, λαμβανομένου επιπλέον υπόψη ότι τα αναπαραχθέντα από τον εναγόμενο παρανόμως προγράμματα υπό τα σήματα της ενάγουσας χωρίς την άδεια αυτής, προσφέρονταν στους τελικούς καταναλωτές από τον εναγόμενο δωρεάν, με συνέπεια τα προϊόντα της ενάγουσας, τα οποία αποτελούν έργο μιας ιδιαίτερα μακράς και επίπονης πνευματικής προσπάθειας και εξελικτικής διαδικασίας με επενδύσεις τεραστίων κονδυλίων και διαφημιστικές εκστρατείες, να μην αντιμετωπίζονται ως κάτι το νέο και ιδιαίτερο αλλά ως πρόσθετη δωρεάν παροχή συνοδεύουσα την αγορά των εμπορευμάτων που κυρίως διαθέτει ο εναγόμενος, και τα οποία εμπορεύματα χωρίς τα προγράμματα της ενάγουσας, που αποτελούν το διανοητικό εμποικοδόμημα ενός Η/Υ, καθίστανται άχρηστα. Επομένως, δικαιούται η ενάγουσα χρηματικής ικανοποίησης, για τον προσδιορισμό της οποίας, το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του τα προσδιοριστικά αυτής επιμέρους στοιχεία, όπως το είδος και τη βαρύτητα της προσβολής, την υπαιτιότητα του εναγόμενου, τις επιπτώσεις της προσβολής, την έναρξη της επιχειρηματικής δραστηριότητας του εναγόμενου, την 14.11.2006, την οικονομική κατάσταση των διαδίκων. Με βάση τα προαναφερόμενα

στοιχεία κρίνει ότι εύλογο ποσό αυτής ανέρχεται σε 6.000 ευρώ.

Κατόπιν αυτών, η αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη, να αναγνωρισθεί η ενάγουσα ως αποκλειστική δικαιούχος των έργων πνευματικής ιδιοκτησίας και σημάτων που αναφέρονται στο ιστορικό, να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να παύσει και να παραλείπει στο μέλλον να προσβάλλει τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας της ενάγουσας επί των ανωτέρω προγραμμάτων, κατά τα αναφερόμενα στο διατακτικό, να υποχρεωθεί να παύσει και να παραλείπει στο μέλλον να προσβάλλει τα δικαιώματα της ενάγουσας επί των ανωτέρω σημάτων, κατά τα αναφερόμενα στο διατακτικό, να απειληθεί κατά του εναγόμενου χρηματική ποινή ύψους 1.500 ευρώ και προσωπική κράτηση 3 μηνών για κάθε μία παράβαση του διατακτικού της απόφασης, κατά τα αναφερόμενα στο διατακτικό, να αναγνωρισθεί ότι οφείλει ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης στην ενάγουσα το ποσό των 6.000 ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και να κηρυχθεί η απόφαση ως προς τις καταψηφιστικές της διατάξεις προσωρινά εκτελεστή. Ως προς το αίτημα για δημοσίευση περίληψης του διατακτικού της απόφασης, αυτό πρέπει να απορριφθεί διότι δεν κρίνεται αναγκαίο, ενόψει του ότι ήδη με την αριθ. 9529/2008 απόφαση ασφαλιστικών μέτρων του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, διατάχθηκε η δημοσίευση του διατακτικού της. Τέλος πρέπει να επιβληθεί ένα μέρος των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας σε βάρος του εναγόμενου, ανάλογα με την έκταση της νίκης και ήττας των διαδίκων (άρθρο 178 παρ. 1 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι η ενάγουσα είναι η μόνη αποκλειστική δικαιούχος των παρακάτω προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών: α) του λειτουργικού προγράμματος «.....», β) του λογισμικού εφαρμογών γραφείου «.....» με τα επιμέρους προγράμματα 1), 2), 3), 4), 5), 6) και 7)

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι η ενάγουσα είναι μόνη και αποκλειστική δικαιούχος των εξής σημάτων : α) του λεκτικού σήματος «.....», β) του λεκτικού σήματος «.....» και γ) της απεικόνισης που συνίσταται στην παράσταση «παραθύρου» με κυματοειδή μορφή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να παύσει και να παραλείπει στο μέλλον προσβάλει τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας της ενάγουσας επί των ανωτέρω προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών με την παράνομη, χωρίς άδεια, αναπαραγωγή, χρήση και διάθεση αυτών ή παράνομων αντιγράφων τους σε τρίτους.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να παύσει και να παραλείπει στο μέλλον να προσβάλει τα δικαιώματα της ενάγουσας επί των ανωτέρω σημάτων δια της αναπαραγωγής, χρήσης, προσφοράς και θέσης σε κυκλοφορία χωρίς την άδεια της ενάγουσας κλειψίτυπων αντιγράφων των ως άνω προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών, τα οποία αποτελούν πιστή αντιγραφή (παραποίηση) των ανωτέρω σημάτων.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την απόφαση κατά τις αμέσως παραπάνω καταψηφιστικές της διατάξεις προσωρινά εκτελεστή.

ΑΠΕΙΛΕΙ σε βάρος του εναγόμενου χρηματική ποινή ύψους χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ και προσωπική κράτηση διάρκειας τριών (3) μηνών για κάθε μία παράβαση του διατακτικού της παρούσας, δηλαδή για κάθε μία ανεύρεση ή διαπίστωση της με οποιονδήποτε τρόπο διάθεσης καθενός παρανόμου αντιγράφου οποιουδήποτε εκ των ανωτέρω προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών ή χωρίς δικαίωμα χρήσης

των παραπάνω σημάτων.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ την υποχρέωση του εναγόμενου να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των έξι χιλιάδων (6.000) ευρώ, νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος του εναγόμενου, ένα μέρος των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας, το οποίο ορίζει ποσό των πεντακοσίων (500) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε στη Θεσσαλονίκη στις 10 Σεπτεμβρίου 2009 και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην, στις 3 Νοεμβρίου 2009.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ